

מסורת הש"ס

(א) (מיספחתא פ"ג, ב) [למיל
כ: וש"נ, ג] [בטיין לג.
וש"נ, ד] נ"א א, ה) ז"ל
אחריו, ו) נ"א דנדידיה,
ז) ז"ל אחריו, ח) שייך לע"כ
אמר ד"ה די.

נוסחת הריב"ן

(ח) ואכן נענין כדי דבור ותר
לל: (ג) לתתו אפי' עד:
(ג) ולשמועין הכי נמי דללא
דיוקא לא חשבו כד דבור
אזי הכי נמי: (ד) מתמים י:
והא דרשי' בן לקיש דלמא ללא
קאמחבא דלמלא חזר במחרי'
מתמים ואפילו דזר מלא
מתמים ואילו דלא כותינה
הספד: (ה) שעתא: (ו) אם
יבא שומר: (ז) אותן:
(ח) (מירר) לתל' כדרי:
(ט) דהא: (י) דקרי:
(כ) דשעתא דקאמחבא:

הגהות הב"ח

[illegible]

הנהות מהר"ב
רנשבורג

א] רש"י דייק ואל ואל נלו וי
אל דקדק אל חסדן דר
דבר, כי עי' ש"מ:
ב] דקדק לאינטימ וי
אל כרל, כי עי' ש"מ
הגיה חתת חסות ואל
כרל ואל כרל עי' ש"מ
סות ר"ל יעשה:
ג] ד"ה מקדמא וי
אפי' לאוהי מקדמא, וי
כי עי' ש"מ: ד] ד"ה
לשול וי
דקדק
מקדמא ואל דקדמא.
ה] דקדק מקדמא, וי
דקדק: ז] ד"ה וי
מלל ואל ואל
דקדק באחשי כ"ל:
ח] דקדק דלא וי
ואי' כ"ל וי דקדק

הגהות התוספות

1. צ"ל כשהן. 2. צ"ל ואני
- ואני. 3. צ"ל ולרבי. 4. צ"ל
- משתתף. 5. צ"ל תני. 6. צ"ל
- שמע מינה בקמח מתפס
- כו'. 7. צ"ל והוא נמי הוה
- אחרון. 8. צ"ל ידי כידו נמא
- כו'.

מי שאמר פרק רביעי נזיר

במחך כדי דבור: הוא
אמר ואני מותר לפי ששהה
כמותו: לימא מסייע ליה
ואני ואני. (א) ומדלל קמני

תניא נמי הכי ^אמי שאמר הריני נזיר ושמעו חבירו ושהה כדי דבור ואמר ואני הוא אסור וחבירו מותר ^בוכמה כדי דבור כדי אצילות שלום תלמיד לרב לימא מסייעא ליה מי שאמר הריני נזיר ושמעו חבירו ואמר ואני ואני ותו לא ^גתנא כי רוכלא ליחשיב ולזיל וליתני חד ולשמעין ^דהני ה"נ ומשום דקתי סיפא הותר הראשון הותר וכולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין מכלל דאיכא אמצעי ומשום הכי קתני ואני ואני איבעיא להו חד בחבריה מיתפסין או דלמא בקמא מיתפסי למאי נפקא מינה לאתפסי ומזיל אי אמרת חד בחבריה מתפסין מתפסין ואזלין לעולם ואי אמרת בקמא מתפסי טפי מכדי דבור לא מתפסין במאי ת"ש הריני נזיר ושמעו חבירו ואמר ואני ואני ותו לא מיד ושמעו ^הש"מ בקמא הוא דמתפסין דאי ס"ד חד בחבריה מיתפסין ליתני טובא ואני תנא כי רוכלא ליחשיב ולזיל וליתני חד ולשמעין כולהו אידי

דקתני הותר הראשון
האחרון האחרון מותר
דאיכא אמצעי משום
הותר הראשון הותר
האמצעי לא ש"מ
הלך לעולם חד בחברי
מיתנא הותר כולן
ראשון דלא משתרי
ת"ש הותר האחרון
דלא איכא אחרינא
דאיכא אחרינא בתת
בחבריה מתפס לרשון
מיתפסין ומאי אלו
דתנא ראשון תנא אחר
הותר הראשון הותר
האחרון מותר וכולן
הימנו ולמטה מותר
שמע מינה: חד ב
מינה: הריני גזיר
פי כפיו ושערי
דאמר פי כפיו ושערי

ופסין והאי יר' דקאמרי
ראשון מנא אחרון: פ"ט
ונו ולמטה מוסר. דהיינו
פיס ש"מ: משום דקאמר
שערי נזיר מי הוי נזיר:
ורמיהו

ומשני דלחרון היינו אלמנ
תניא בדיא וכו' הוטר אלמנ
ותין שאני הוטרל ושמע חס
חזר לאו כלום הוא כיון
בא מודה דלא גרע מידות
י כדו מלהטמאות למתים
גי והי' תניא בתוספתא (פ'י)

מִן הָרִנִּי נִזְר וּשְׁמַע
זֶר וְאִמְר וְאִנִּי הוּא
כִּכְמָה כִּדִּי דְבֹר כִּדִּי
לְרַב לִימָא מְסִייעָא
דִּי וּשְׁמַע חֲבִירוֹ וְאִמְר
כִּי רֹכְלָא לִיחֻשִׁיב
שְׁמַעִין (ה) הִנֵּי הָרִנִּי
חֲזֵר מִתְּרַשָּׁן הֲתֵר
לְאַחֲרוֹן מוֹתֵר וְכוּלָּן
אֲמַצְעִי וּמִשּׁוֹם הִכִּי
לֵאלֹהִי חֲד בְּחִבְרִיָּה
מִתְּפָסִי לְמֵאִי נִפְקָא
יֵאמְרֵת חֲד בְּחִבְרִיָּה
לְעוֹלָם וְאִי אֲמַרְתִּי
דִּי דְבֹר לֹא מִתְּפָסִין
וּשְׁמַע חֲבִירוֹ וְאִמְר
יֵשׁוּעָא בְּקָמָא הוּא
דִּי בְּחִבְרִיָּה מִתְּפָסִים
כִּי רֹכְלָא לִיחֻשִׁיב
שְׁמַעִין כּוֹלְהֵן אִידִּי

הותרו כולן הותרו
וכולן אסורין מכלל
י קתני ואני ואני ת"ש
ולן ראשון הוא דשרו
במתפסין מתפסין אימא
מתפסין ואידי דכמי
י תנא אמצעי אימא
שום הכי קתני ראשון
חרון מותר וכולן אסורין
בחריה אבל אמצעי
משתרי ש"מ חד
אימא לך בקמא
דקתני אמצעי ואידי
ן ת"ש דתניא בהדיא
כולן הותר האחרון
אסורין הותר אמצעי
וימנו ולמעלה אסור
בכיה מתפסין שמע
שמע חבירו ואמר
משום וכו' משום
י כשערו הרי גזיר
ורמיה

מש"ה קתני ואני ואני. הולדק פנים מתנימין: ראשון מתפס⁶ מדלל קתני הות דליבא אחריני בתריה. לאמצעי דליבא אחריני בתרי דשל "אחרון גמי הומר: ל

ואיידע דעמאָ ראָשן טנא
היימנו ולמטה מותר אלמא
ו שגדר ודאי קאמער הכי
אין הנשמה נתליה צו וס
כן מהירי מלסל ומלכל
רגלי רגלו מלהכנס צבית
ברישא דברייחא צהדיא די

כא.

ב א מ"י פ"ד מהל'
נדרים הלכה ט סמג
לאוין רמב טושי"ע י"ד
פימן רכט ספיף ג:
י ב מ"י פ"ב מהל' גזירות
הלכה ד:

מוסף רש"י

תנא כי רוכלא ליחשיב
וליוזיל. רובל, מוכר נזירות
של בשמים (גיטין ד.ג.) אף
כפותר זה שמונה מעותיו
(טרכין כג.).

פי' הרא"ש

תניא נמי הכי מי שאמר
הרני נניד ודשמו חבירו
ושהה כדי דבזבזי וכו' תא
אסור וחבירו מותר, אלמא
כיון דשהה כדי אפי' אפי'
שאמר אסור ספקו לדין
דבזבזי לא אמר כלום רק
כתום כמס' ע"ה ויבזבזי כגל:
ביתר מסייע ליה וכו' ואמר
ואני ואני ותו לא אלמא
דכיון דשהה אסור כדי דבזבזי
מילא ענה י' ואני, ולדלי
לא אצטרף למתני ג'
דמילא ענה דשפסטי ודתיך
דכי דבזבזי כדבזבזי ומי
דאשמועינן דמי תפיסי'
בא' ומתנין בהתרתן
מילא ענה י' דכיון ג' אכל

[illegible]

מִתְחִיל וְיִסְדֵּר הַחֲבִיב
מְדַרְדֵּר לֵב הוּא רֹחֵץ
לְיִסְדֵּר לֵב הוּא דֵּק הַנּוֹגֵן
בְּרִאשִׁית לִקְצֵן: חֵ'שׁ חֹדֶשׁ
הָרֹאשׁוֹן הַחֹדֶשׁ
וּמִדּוֹת אֵל וְלֹא נֶקֶט
אֲמַעֲזִי אֵלֶמָּה בְּקֶמֶה
כִּפּוּס מִיּוֹן (ח) לֵב יִשְׁעֵשׂ חוּ
כִּפּוּס מִיּוֹן וְשַׁעֲרֵי כִשְׁרוֹ
מִלְּטוֹ, מִיּוֹן מִתְחִיל
חֹדֶשׁ, וְכִי, וְכִי הַשֶּׁמֶר
חֹדֶשׁ נִיזֵר הוּא נֵס אִם אִמֵּר
וְגַלִּי כְּתוּב וְיִדִּי חֵ'שׁ
חֹדֶשׁ לִמְחֵס. וְכִי
לִרְשׁ דָּמַעַד עֵד שְׂדִי
מִכּוֹן מְדַרְדֵּר אֲבָל עֵד
מִדּוֹת בְּרִאשִׁית לֵעֵל מִ'ן
גְּבִי מִסְלֵל מִסְלֵל. אִ"ן
אֲפִר לֵב מִיּוֹן שִׁשְׁעֵשׁ
חֹדֶשׁ חֲבִיב הַרְגִּי נִיזֵר

ידי

16 ש"ך לע"ב